



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/64/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

238/2018. (XI. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által 2018. február 19-én előterjesztett **panaszát** a 2018. november 6-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

Az intézkedést fogantató szerv – Budapesti Rendőr-főkapitányság Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2018. február 19-én terjesztette elő panaszát a Testület elektronikus panaszbejelentő nyomtatványának kitöltésével, a vele szemben 2018. február 15-én 21 óra körüli időben fogantató intézkedés miatt, amelynek előzményeként az alábbiakról számolt be. A fenti napon egy nagy forgalmú buszpályaudvarnál megkérdezett egy taxist, hogy ki tudná-e vinni a vasútállomásra, hogy a 18 perc múlva induló vonatát elérje. A taxis igennel felelt, ezért a panaszos beszállt hozzá és el is indultak. A panaszos kérte a sofört, hogy siessen, amelyre a taxisoför közölte, hogy 5000 forint lesz a fuvardíj. A panaszos kifogásolta a megítélése szerint háromszoros fuvardíjat, majd a taxissal összevitatózkodtak, ezért a taxis visszavitte a panaszost oda, ahonnan felvette őt. Miközben a taxis félreállt, a panaszos le akarta fotózni a számát a műszerfalán, hogy panaszt tegyen. A taxis a panaszos telefonja után nyúlt, de a panaszosnak sikerült kiszállnia. Azonban a taxis utána ment, és hátulról megragadta és nekirpéselte a kerítésnek, és ahogy ütlegelte és rugdosta hátulról, a panaszost egy érzékeny pontján találta, aki hátrakönyökölt, miközben összefejelt a taxissal. A taxis ennek következtében sérüléseket

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szenvedett el. A panaszos érezte, hogy lazul a fogás rajta, ezért odébb állt, hogy feljelentést tegyen. A panaszost a taxis „haverja” elkezdte követni, de a panaszos nem állt meg, majd a taxis is utolérte, aki le akarta őt fújni gázspray-vel, de a panaszosnak sikerült elmenekülnie a közeli pékségbe, ahonnan rendőrséget felhívta. A panaszos megítélése szerint a nagyszámban kikerülő rendőrök egy része összejátszott a taxissal. Ezért a panaszos felhívta intézkedés közben a 112-es segélyhívót, hogy jelezze a rendőrök részrehajlását. A panaszos állítása szerint ugyanakkor az intézkedés során a rendőrök őt elkülönítették, míg a két taxisofer a rendőrök gyűrűjében beszélgetett, amely idő alkalmas volt arra, hogy vallomásukat „szinkronizálják”. A kapitányság épületében a panaszosnak nagyon sokat kellett várnia, amely idő alatt a fogdában is elhelyezték, annak ellenére, hogy ő akart feljelentést tenni. Majd kihallgatták és meggyanúsították súlyos testi sértés bűncselekmény elkövetésével. A panaszos számára világos volt, hogy a taxisoferök „ügyesen” vallottak, mivel ha külön tettek volna vallomást, ellentmondásba keveredtek volna a panaszos valóságnak megfelelő előadásával, és ő így nem lett volna gyanúsított. A panaszos külön panasszal él L. r. törzsrőrmester ellen, aki a kihallgatását foganatosította, mivel megítélése szerint a panaszosnak olyan kérdéseket tett föl, amelyből arra lehetett következtetni, hogy a rendőr már döntött az ő „vétkességéről”. A panaszos kifogásolta továbbá, hogy nem tudott feljelentést tenni a taxis ellen.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy hozzájárul ahhoz, hogy a Testület a panasz alapján hozott állásfoglalását – teljes körűen anonimizált formában – közzétegye, illetve arról sajtóközleményt jelentessen meg. Továbbá ahhoz is hozzájárul, hogy a Testület a panaszt további kivizsgálásra áttegye az eljárást foganatosító rendőri szervhez, amennyiben azt állapítja meg, hogy a panaszban foglalt intézkedés a panaszos alapvető jogait nem vagy csak csekély mértékben sérti.

2) a) A panaszos 2018. március 22-án elektronikus úton terjesztette elő panasz-kiegészítését, amelyhez több kézjeggyel is tartalmazó beadványt is csatolt. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy vallomásában panasszal élt az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, azonban kéri panaszának Testület általi kivizsgálását. Majd panaszát az alábbiakkal egészítette ki.

A facebook-on elhelyezett felhívására jelentkezett egy tanú, akinek nevét és elérhetőségét az ügy rendőrségi előadójának megküldte, illetve ezeket a Testület rendelkezésére is bocsátotta.

A panaszos felkereste a busztársaságot, mivel az eset a buszpályaudvar kijáratánál történt, melynek időtartama közel 10 busz hagyta el a pályaudvart, így több buszvezető is szemtanúja lehetett a történeteknek a piros lámpánál várakozva.

A kihallgatását foganatosító L. r. főtörzsrőrmesternek többször jelezte, hogy úgy érzi, hogy őt prekoncepcióval hallgatja ki.

A panaszos továbbá az alábbi kifogások tisztázását várja a Testülettől.

Elmondása szerint a buszpályaudvaron nem hívhatott fel senkit. Az intézkedés során jogi segítséget szeretett volna kérni, de ezt megtagadták tőle. Sérelmezte továbbá, hogy egyrészt a két taxis beszélhetett egymással a meghallgatásig, másrészt teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, hogy ő sértettként kíván feljelentést tenni a taxis ellen, illetve nem küldték el őt látélet felvételére, annak ellenére, hogy már tudták a kapitányságon, hogy megfognák gyanúsítani. A panaszos azt sem érti, hogy miért nem keresett tanúkat a rendőrség (ha a rendőrök körültekintően jártak volna el, biztos felmerült volna bennük, hogy láthatta buszsofer az esetet), miért kellett őt fogdán elhelyezni, és miért a taxist hallgatták meg először. A panaszos végezetül kifogásolta, hogy egy járműben kellett utaznia a rendőrségre az őt bántalmazó taxissal.

A panaszos tájékoztatta a Testületet, hogy panasza nyomán a taxis engedélyét felfüggesztették. A Budapesti Közlekedési Központtal (a továbbiakban: BKK) történt levelezésből megállapítható, hogy a taxisoőr többször keveredik ellentmondásba önmagával, a panaszos csak egy dologban nem tudott következetes maradni, az pedig, hogy háromszoros fuvardíjról számolt be mindenhol, míg a BKK-nél megtett panaszában ezt kétszeresnek jegyezték le. Ugyanis később megtudta, hogy a taxis csak kétszeres fuvardíjat számított fel, ezt rögzítette a BKK-nál az ügyintéző a telefonos bejelentés során.

b) A panaszos megküldte a taxiszolgáltatással kapcsolatos bejelentésről készült jegyzőkönyvet, amely tartalmazza a bejelentő panaszos, a taxisoőr és a taxi adatait, valamint a bejelenteni kívánt eset körülményeit. Az esemény leírása megegyezik a fent ismertetettekkel, és amellyel kapcsolatban csak egy kiegészítő körülményt rögzít a Testüle: amikor a panaszost a taxis érzékeny helyen találta el és ahogy ő ezért hátragörnyedt, összefejelt a taxissal, amelynek következtében a taxis „kifeküdt”, amelyre a panaszos a meglazult fogásból következtetett.

c) A panaszos csatolta a taxisoőr BKK-hoz címzett és az esettel kapcsolatos előadását tartalmazó levelét.

A taxis elmondása szerint 2018. február 15-én az esti órákban, 21 óra előtt nem sokkal egy utazni kívánó férfi (a panaszos) lépett a taxi-gépjárműhöz, amely a droszton szabályoknak megfelelően, világító szabadjelzővel várakozott. A panaszos vonatkéregre szándékozott eljutni. A taxis felé az volt kérése, hogy nagyon siessen, hogy el tudja érni az induló vonatot. A taxis indulás előtt bekapcsolta a taxiórát és elindultak. Alig hogy elindultak, piros lett a forgalmi jelző lámpa, amely helyen mindig nagyon hosszú ideig van piros. Itt várakozva a panaszos türelmetlenkedni kezdett és megjegyzéseket tett, hogy azért nem sietett a taxisoőr, mert több pénzt akar a szolgáltatásért, majd megkérdezte, hogy mennyit adjon azért, hogy időben odaérjenek („5000 forintot adjak, és akkor odaérünk?”) A taxis erre közölte, hogy ő csak a szabályokat betartva tudja őt elvinni, a fizetendő összeget az út végén a taxióra szerint kell számolni. Ezt követően szót, szó követett, majd a panaszos szitkozódni kezdett, ezért a sofőr kijelentette, hogy nem szállítja őt utasként tovább, visszafordulnak a dosztra. A visszafele út során a panaszos telefonjával, a taxis engedélye nélkül próbált belső kamerás felvételeket készíteni, hogy rögzítse a gépjárműben található belső azonosítókat, elmondása szerint abból a célból, hogy a BKK-nél feljelentést tegyen a taxisoőr ellen. A panaszos a gépjármű megállása után kirúgta annak ajtaját, el akart szaladni. A taxisoőr ekkor mondta, hogy hívjanak rendőrt az ügy rendezésére. A panaszos azonban nem állt meg, ezért a taxis próbálta őt visszatartani a rendőrök kiérkezéséig, közben fejét a kollégája felé fordítva kérte, hogy értesítse a rendőrséget. Ebben a pillanatban a panaszos szándékosan hátrafejtelt, amitől a taxis egy pillanatra megszédült és elvesztette egy pillanatra az egyensúlyát. A panaszos ekkor elszaladt, a buszpályaudvarnál lévő bozótos felé. A taxis a kollégájával utána ment, de amikor utolérték, akkor a panaszos leszaladt a pékségbe. Közben a taxis és a kollégája rendőri segítséget kért.

A rendőrség kiérkezéséig a taxióra folyamatosan ment, csak a rendőri kérésre került az leállításra. A taxis és a kollégája is tett bejelentést, amelyet a rendőrség rögzített és visszaigazolt. Mindketten elmondták, hogy mi történt.

Mivel a taxisoőr arca ekkorra már nagyon feldagadt és homályosan látott, orvosi ellátást kért, amelyet látélet is igazol.

A rendőrség hívására kiérkező mentősöktől a panaszos is kérte, hogy róla is készüljön látlelet a sérülései miatt. A mentősök megvizsgálták őt, azonban egyetlen sérülési nyomot sem találtak rajta, így akkor a panaszos tekintetében nem volt indokolt a látlelet készítése.

A taxisofőr rendőrök elvitték az ügyeletes kórházba, ahol CT vizsgálatot készítettek, melynek leletét több óras várakozás után a rendőrök jelenlétében kiadták, annak egy példánya a rendőri aktákban megtalálható.

A rendőrség testi sértés miatt hivatalból tett feljelentést, majd miután felvették a jegyzőkönyvet, a taxis távozhatott rendőrségtől.

d) A panaszos 2018. február 19-én a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) hivatali helyiségében az intézkedéssel kapcsolatban alábbi bejelentést tett, és az alábbi panaszokat adta elő.

A panaszos másolatban mellékletként átadta a gyanúsítottkénti kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet, majd előadta, hogy a gyanúsítottként való kihallgatásával már a történetekkor sem értett egyet, panasz szándékát bele is írta a jegyzőkönyvbe. Ugyanakkor a jegyzőkönyvben rögzített vallomása tartalmával egyetértett, az általa elmondottakat helyesen tartalmazza, viszont nem rögzít minden részletet. Ezért azt panaszként tételesen kívánja előadni.

A vallomásában az szerepel, hogy a taxióra elindítására nem emlékszik, szerinte a taxis nem indította el az órát, azaz nem volt miért kérni tőle 900 forintot, amit utána a rendőröknek mondott. A taxiban kevés időt töltött, nagyon rövid idő után a taxissal szóban nem tudtak megegyezni a tőle kért háromszoros viteldíj vonatkozásában, ezért a taxis visszafordult a kiindulása ponthoz. A panaszos a taxiban mindösszesen 1-2 percet tartózkodott, egy piros lámpa váltásának idejéig.

A taxis hátulról közelítve fogta át a panaszost az egyik karja alatt, amivel „felkente” őt egy kerítésre, és pár ütést mért a panaszos oldalára. A taxisnak pedig nem volt oka korlátozni személyes szabadságban, hiszen a panaszos nem tartozott neki pénzzel, mégis ő támadt rá a panaszosra. Ennek oka az volt, hogy nem tetszett neki, hogy a panaszos le akarta fotózni az autóban az azonosító számát, illetve fel akarta jelenteni, mivel háromszoros viteldíjat kért jogtalanul. Így ez a taxis bosszúja volt.

A panaszos nem érti, hogy ha a taxisnak problémája volt a meg nem fizetett viteldíj kapcsán, akkor miért nem kérte meg, hogy várjon, hogy rendőrt hívjon a szituáció tisztázására. Kölcsönös igazoltatás és a rendőrségtől történő adatkikérés után utólag tudott volna jogorvoslattal élve, pénzt kérni a panaszostól, ha valóban lett volna miért kérnie pénzt. A taxis önbíráskodott.

A taxis fogta le a panaszost hátulról, akinek hátrarándult a feje a kapott ütéstől. A panaszos nem emelt kezét a taxisra, viszont jogos védelmi helyzetben az sem lett volna gond, védekezett volna, ha tud. A taxis szeme alatt a monokli, ha a panaszostól is származik, akkor az nem szándékos ütéséből eredeztethető.

A panaszos szerint jelzése ellenére nem jegyzőkönyvezték, hogy a történetek után, 20 óra 49 perckor telefonon hívta a 112-es segélyhívót, hogy rendőri segítséget kérjen. A panaszos kezdeményezte a rendőri intézkedést a taxis viselkedése miatt. A panaszos 20 óra 4 perckor száll be a taxiba, már 20 óra 49 perckor hívta a segélyhívót, tehát nem gondolkozott azon, hogy

rendőrt hív a történetek miatt. Ezután jött a taxisoőr haverja, egy köpcös másik férfi, a panaszos kicsit megijedt, ezért lement az aluljáróba, és pékségből végül még egyszer 20 óra 49 perckor is hívta a 112-es segélyhívót. A panaszos kérte mindkét hívás kikérését és visszahallgatását.

A kiérkező rendőrök nagyon sokan voltak. Egy kisebb gyűrűben, körülbelül 4 fő rendőrrel beszélt a panaszos, a két taxis 6 rendőrrel legalább, ez egy nagyobb gyűrű volt.

Annak ellenére, hogy a panaszos kért rendőri segítséget a segélyhívón, mégis úgy tűnt, hogy a rendőrök a taxist részesítik előnyben a helyszínen történő meghallgatáskor.

A panaszos sérelmezte, hogy a taxisokat nem egymástól elkülönítve hallgatták meg, ugyanis csak egy taxissal volt dolga, így a másik nem tudhatta mi történt. Viszont a rendőrök kiérkezéséig a panaszost bántalmazó taxisnak volt ideje tanácsot kérni a másiktól, hogy hogyan tud jogos védelmi helyzetbe kerülni. Például úgy, hogy azt állítja, hogy a panaszos nem fizetett, ezért korlátozta őt a személyes szabadságában a rendőrök kiérkezéséig, holott ez nem így volt.

A panaszos az ütések után, miután kiszabadult, elhagyhatta volna a helyszínt, de nem tette, és rendőrt is azért hívott a helyszínre, mert őt érte sérelem. Így miért kellett volna a taxisnak erővel ott tartani, mi magyarázza a tettét, ha az nem önkényes bosszúállás.

A panaszos kérte a másik taxis tanúvallomásának mellőzését, mivel összebeszélt a kollégájával, a panaszost bántalmazó taxis érdekében.

A panaszos kifogásolta, hogy a kapitányságon nem őt hallgatták meg először, holott ő hívta a rendőröket. A panaszos továbbá azt is sérelmesnek tarja, hogy gyanúsítottként hallgatták meg, figyelmen kívül hagyva az előadását. Mintha a történetek teljes tisztázása nélkül máris a közfeladatot ellátó személyt védte volna a rendőrség.

Panaszként fogalmazta meg a panaszos, hogy a gyanúsított kihallgatását végző rendőr nem mondta neki, hogy rá mért ütések miatt vetessen látleletet, holott rögzítésre került, hogy ütések szenvedett el és a bal kezén két ujja is megsérült, egyikén még most is seb látható, varrasan, gyógyulóban. A rendőrnek javasolnia kellett volna a látlelet felvételét, hiszen a panaszosnak módjában áll közfeladatot ellátó személytől elszenvedett könnyű testi sértés miatt feljelentést tenni. A panaszos szándékozik kórházhoz fordulni utólag, de orvosi vizsgálatról szóló lapot átadni nem tud.

A panaszos kérte a rendőrséget, hogy vizsgálja ki a vele történeteket, és vonják felelősségre a rendőrök részéről nem helyesen eljáró személyeket, illetve mostani panaszát vegyék figyelembe a folyamatban lévő ügyben, és kerüljön az megküldésre az illetékes ügyészségnek.

e) A panaszos megküldte a szemtanúkat kereső facebook-on közzétett felhívását is, és az események helyszínét rögzítő Googlemaps oldalt.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A BRFK Kerületi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Kerületi Rendőrkapitányság) vezetője az alábbi tájékoztatást adta az esettel kapcsolatban.

A BRFK Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: BRFK TIK) által vezetett naplójából megállapítást nyert, hogy a panaszossal szemben 2018. február 15-én nem a Kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök fogatosítottak intézkedést, hanem a Készenléti Rendőrség egyik egysége, ezért csak a kapitányságuk épületében fogatosított előállítással kapcsolatban tudnak nyilatkozni.

A Kerületi Rendőrkapitányság előállító egységében vezetett nyilvántartásból megállapítható, hogy a panaszos előállító egységébe történő befogadását 23 óra 45 perckor a Kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó F. r. törzsőrmester végezte, melynek során az előírtaknak megfelelően az alábbi nyilatkozatok kerültek kitöltésre: „Nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” és a „Nyilatkozat a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról” szövegű iratokat a panaszos aláírta. A panaszos 2018. február 6-án 1 óra 40 percig tartózkodott az előállító helyiségben. Részére átadásra került az előállítás időtartamáról készült igazolás, amelyet a panaszos szintén aláírt, és amelyből megállapítható, hogy a személyes szabadságot korlátozó intézkedés időtartama alatt sérülése és panasza nem keletkezett. A rendőrség az említett iratokat a Testület rendelkezésére bocsátotta.

a) Az elsőként megnevezett nyilatkozat szerint a panaszos hozzátartozó, illetve egyéb személy kiértesítését nem kérte.

b) Az igazolás alapján a panaszos előállítása 2018. február 15-én 21 órától másnap 3 óráig tartott.

2) A BRFK TIK 2018. május 7-én kelt levelében az alábbi tájékoztatást adta az esettel kapcsolatban.

A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos 2018. február 15-én 20 óra 9 perckor bejelentést tett a 112-es európai segélyhívó számra, amely bejelentésről eset adatlapot állítottak ki. Az adatlap alapján a panaszos előadta, hogy a buszpályaudvaron ütésváltásba keveredett egy taxissal és a pékségbe menekült. A panaszos mentőt kért. A területileg illetékes irányító elsődlegesen a Kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőri egységet riasztotta a helyszínre, majd a későbbiekben a Készenléti Rendőrség állományába tartozó egységet, amely a helyszíni intézkedést hajtotta végre. Az adatlap tanúsága szerint a helyszíni adatgyűjtés során az intézkedő rendőrök megállapították, hogy egy férfi (a panaszos) beszállt a taxiba. Ő a vasútállomásra akart utazni és nagyon sietett, amit közölt a taxi vezetőjével. A panaszos szerint a taxis nem akart nagyon sietni, ezért konfliktus alakult ki a felek között, amelynek során az utas lefejelte a taxisofőrt, akinek a fejelés következtében duzzanat keletkezett a bal szeme alatt. A helyszínre mentőt hívtak, majd a sérültet az ügyeletes kórházba kísérték további vizsgálatok, valamint sérülés fokának megállapítása végett. A vizsgálatok alapján a taxis a fejelés következtében könnyű sérülést szenvedett. Az ügyben a területileg illetékes rendőrkapitányság súlyos testi sértés kísérlete miatt indított eljárást. A rendelkezésre álló adatok alapján a BRFK TIK érintett ügyeleteséről sem fegyelemsértés, sem mulasztás nem történt. Az adatlap átvételét követően rendőri egységet riasztott a helyszínre, az intézkedő járőr által visszajelentett információkat dokumentálta, az intézkedést végig követte.

3) „Küldés leírás” elnevezésű iratok szerint a panaszos az intézkedés napján 20 óra 49 perckor tett bejelentés a BRFK ügyeletére, miszerint ütésváltásba keveredett egy taxissal, ezért a

pékségbe menekült. A panaszos mentőt nem kért. A kikerkező egység az alábbiakat jelentette vissza: „Egy férfi beszállt a taxiba, a vonatpályaudvarra akart menni és nagyon sietett. Ezt mondta a taxi vezetőjének is, hogy nagyon sietne, de az utas szerint nem akart nagyon sietni a sofőr, ezért történt a lefejelés. A taxisofőrnek feldagadt a szeme alatt, a mentő érkezni fog. Kórházba kísérik és meg fogják röntgenezni a taxist. Ezt követően lesz a sérülés foka megállapítva. Könnyű sérüléseket szenvedett a taxis, de súlyos testi sértés kísérlete alapján fogják indítani az eljárást.”

A taxisofőr 20 óra 54 perckor tett bejelentést a BRFK ügyeletére, miszerint valakivel összeverekedett, és fejsérülést szerzett, amely feldagadt, de nem vérzik, viszont szédül. Az elkövető a pékségben van. A mentő és a rendőr is vonalban volt. („Duplikált, ezért a járőr visszafordítva.”)

D. B. is bejelentést 20 óra 54 perckor a BRFK ügyeletére, miszerint egy kollégáját megtámadták, megverték. („Duplikált.”)

4) C. r. főtörzsőrmester és B. r. főtörzsőrmester által készített elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost 2018. február 15-én 21 órakor vonták intézkedés alá, amelynek során a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint – szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérést követően – elfogták. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az intézkedő rendőrök 2018. február 15-én 20 órától másnap 8 óráig mellérendeltségi megerősítő gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén, amikor 20 óra 55 perckor a Központ egy másik tagállomást utasított, hogy jelenjen meg a buszpályaudvar taxi drosztjánál, mivel onnan olyan bejelentés érkezett, hogy több személy összeverekedett. A rádióforgalmazást hallgatva a jelentést készítő rendőrök küldésben megjelölt helyszínre indultak, ahova 21 órakor érkeztek meg. Mivel a megadott címen jogsértést nem észleltek, ezért a cím közvetlen környezetét is ellenőrizték. Az aluljáró területén található pékség előtt intézkedés alá vonták a panaszost fuvarozó taxisofőrt, a panaszost és D. B.-t, akiket felszólítottak, hogy adják át személyazonosításra alkalmas okiratukat, majd a helyszínen külön-külön meghallgatták őket.

A taxisofőr elmondta, hogy 20 óra 45 perc körüli időben a buszpályaudvaron található drosztnál taxijába beszállt a panaszos, aki azt kérdezte, hogy 21 óra 2 percre ki tudná-e őt vinni a vasútállomásra. A taxis erre azt mondta, hogy igen, ki tudnak érni, de a közlekedési szabályok betartásával. Elindultak, majd a panaszos elkezdte szidni őt, hogy direkt nem akar sietni, és ennek következtében, több legyen a viteldíj. A sofőr ezért visszafordult a taxidosztra, hogy kitegye a panaszost. Amikor visszaérkeztek, a panaszos kiszállt a taxiból és közben folyamatosan szidta a taxist és annak édesanyját, miközben a teljesített fuvar díjának kifizetése nélkül indult el a buszállomás felé. Ezt a taxis nem hagyta, utána ment, majd dulakodni kezdtek, minek következtében a panaszos valahogyan lefejelte őt, minek következtében feldagadt a bal szeme alatt. A taxisofőr arra a kérdésre, hogy hogyan történt a fejelés, pontos választ nem tudott adni. Ezután a panaszos elindult az aluljáró felé, de a taxisofőr és a helyszínen tartózkodó kollégája, D. B. utána mentek, de a panaszos bement az aluljáróban található pékségbe. D. B. eközben hívta a rendőrséget.

Ezt követően a panaszost hallgatták meg a helyszínen, aki előadta, hogy a buszpályaudvaron lévő drosztnál szállt be egy üres jelzésű taxiba, az anyósülésre, majd mondta a sofőrnek, hogy 21 óra 2 perckor induló vonatát szeretné elérni. A taxisofőr közölte vele, hogy természetesen, majd elindultak. Alig mentek pár métert, amikor a taxis közölte vele, hogy 5000 forintért eléri a

vonatot, erre a panaszos közölte, hogy szerint ez a normál viteldíj háromszorosa. Majd mikor mondta, hogy nem fizet annyit, akkor a taxis visszafordult, hogy kitegye a panaszost. Mikor megérkeztek, a taxis kérte a panaszost, hogy az eddig megtett utat fizesse ki, aki azt válaszolta, hogy nem fizet és kiszállt a kocsiból. A taxisofőr utána ment és a droszt melletti kerítésnél dulakodni kezdtek, majd a panaszos elvesztette az egyensúlyát és megfejelte a taxist. Ezután elindult az aluljáróba, hogy segítséget hívjon, és bement a pékségbe, majd értesítette a rendőrséget. Miközben az aluljáró irányába tartott, a taxis és egy másik férfi utána ment, a taxis valamivel utána fűjt, de azt a panaszos nem tudta megmondani, hogy mivel. A panaszos a dulakodás közben a bal kézfejen található kisujján sérülést szerzett, ami vérzett.

A helyszínen D. B.-t is meghallgatták, akinek állítása szerint buszpályaudvar taxidrosztjánál állt, amikor arra lett figyelmes, hogy a kollégája és egy férfi dulakodik, majd ez a férfi elindul az aluljáró irányába. Kollégájával a panaszos után mentek, majd értesítette a rendőrséget.

A rendőrök a fentieket jelentették a Központnak és mentőt kértek a helyszínre. A központtal egyeztetve a mentőszolgálat munkatársai a kapitányságon vizsgálták meg a dulakodás két résztvevőjét. D. B.-t tanúkénti meghallgatásra szállították be a kapitányságra.

Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal és a taxissal, hogy az általuk elkövetett garázdaság bűncselekmény miatt elfogják és előállítják őket a Kerületi Rendőrkapitányságra további intézkedés miatt. Ezt ők megértették. A taxisofőrt felszólították, hogy a gépjárművéből értékeit vegye ki, és azt zárja le.

A beszállítás előtt a panaszos és a taxis ruházatát átvizsgálták, az utóbbtól előkerült egy paprikaspray, egyéb tárgyat és eszközt nála nem találtak. A rendőr közölte a taxissal, hogy ez közbiztonságra különösen veszélyes eszköz, melyet jegyzőkönyv ellenében elvesznek tőle és ellene szabálysértési feljelentést fognak tenni. A panaszostól bűncselekményből, szabálysértésből származó tárgy és közbiztonságra különösen veszélyes eszköz nem került elő. Ezután a panaszost beszállították a kerületi Rendőrsre, ahol 21 óra 50 perckor sérülés- és panaszmentesen átadták a kerület szolgálatirányító parancsnokának, aki azt az utasítást adta, hogy további intézkedés miatt szállítsák tovább a panaszost a Kerületi Rendőrkapitányságra, amely 22 óra 5 perckor történt meg. Itt már megérkeztek a mentőszolgálat munkatársai. A mentőtiszt ellátta a panaszos ujján lévő 8 napon belül gyógyuló hámsérülést, majd megvizsgálta a taxisofőr fejét, akit sérülési miatt további ellátás céljából elszállította az ügyeletes kórház traumatológiai osztályára. A taxisofőr kíséretét R. r. törzsőrmester és V. r. őrmester hajtotta végre.

C. r. főtörzsőrmester és B. r. főtörzsőrmester jelentésben rögzítette, hogy a helyszínen végzett tanúkutatás eredményre nem vezetett, térfelügyelő kamerát nem észleltek. Az intézkedésről kamerafelvétel nem készült, amely során még két tagállomás volt jelen.

A jelentés szerint a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4.§ (4) bekezdése alapján 2018. február 15-én 21 órakor megtörtént. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató, valamint az előállítás idejéről az igazolás kiadásra került.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapítása szerint a panaszossal szemben foganatosított intézkedések alkalmazása jogszerű, szakszerű volt, amelyek megfeleltek az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének.

5) C. r. főtörzsőrmester és B. r. főtörzsőrmester a fentiekhez képest azonos tartalommal tett jelentés a taxisofőr elfogásának végrehajtásáról. A jelentés szerint a taxist az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján – szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérést követően – elfogta.

6) Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány tanúsága szerint rendőrségi objektumba február 15-én 21 óra 45 perckor érkezett meg a panaszos, 23 óra 45 perckor helyezték el őt előállító helyiségben, majd

február 16-án 1 óra 40 hagyta el az előállító helyiséget, amikor is szabadon bocsátották. A panaszos ruházatát átvizsgálták, panaszoson látható sérülés nem volt, sérülésre ő nem hivatkozott, orvosi ellátást nem igényelt és nem panaszkodott rendőri bántalmazást. Az irat szerint nem volt ittas vagy bódult, továbbá önvesszéyes és agresszív sem.

7) A rendőrség D. B. tanúként hallgatták ki 2018. február 15-én 22 óra 32 perctől 23 óra 7 percig, amelynek során az alábbiakat adta elő.

D. B. minősített szabadúszó taxisofőrként dolgozik. Az intézkedés napján 20 óra 45 perc körüli időben buszpályaudvar mellett lévő taxiállomáson tartózkodott, a későbbiekben a panaszost fuvarozó kollégája taxijában ült és beszélgetett vele. Miközben beszélgettek, megjelent egy férfi a jobb első ajtónál, és megkérdezte, hogy szabad-e ez a taxi, mire a taxisok közölték, hogy igen. D. B. ekkor kiszállt a kollégája autójából, és beült a mögötte parkoló saját taxijába. Ezután D. B. telefonjával volt elfoglalva. Azt még látta, hogy kollégája elindul a taxival, a visszafordulónál lévő lámpánál megáll, majd szabad jelzésre elindul, viszont azt nem figyelte meg, hogy a panaszos hova szállt be, előre vagy hátra. Ezt követően 2-3 perc elteltével kollégája visszajött és beállt oda, ahol korábban állt, D. B. elé félig keresztbe. D. B. ennek nagy jelentőséget nem tulajdonított, tovább nyomkodta a telefonját és hallgatta a zenét a kocsija volánja mögött. Majd észlelte, hogy a panaszos kipattan a taxiból és visszamegy a buszpályaudvar irányába, a kollégája pedig utána megy. D. B. nem tudta miről lehet szó, azt hitte, hogy a panaszos valamit otthagytott a pályaudvaron. Kiabálást nem hallott, de azért hátranézett a volán mögül. De mivel a B oszloptól hátra felé a taxija le van sötétítve és mivel kint is sötét volt, ezért nem sok mindent látott, csak azt vette észre, hogy kollégája hirtelen hátra felé hátrál. Ez egy szerencsétlen mozdulat volt, ezért gondolta D. B., hogy már történhetett valami. Azt, hogy kollégája hirtelen hátrált egyet, már a jobb első ajtó üvegén keresztül látta, ahogy belépett a látótérbe, mivel a taxija jobb hátsó ablaka le van sötétítve. Ekkor D. B. kiszállt és odasietett a kollégájához, aki közölte, hogy a panaszos lefejelte és alig lát. A panaszos ekkor elfutott, majd az őt fuvarozó taxis üldözőbe vette, aki eléggé imbolygott és szédült, el is esett. Körülbelül 20-30 métert tudott utána szaladni. Ekkor D. B. odasietett kollégájához és felsegítette, majd később lementek az aluljáróba a panaszos után, de ők a pályaudvarnál lévő aluljárót használták, ahol leérve a pékségnél észrevették a panaszost. Odamentek hozzá, aki közölte, hogy hívta a rendőrséget, majd D. B. is értesítette a rendőrséget, mivel kollégáját bántalmazták. A rendőrök aztán megjelentek a pékségnél, és nekik beszámoltak a történetről, majd D. B.-t és kollégáját beszállították a kapitányságra, ahonnan pedig a panaszossal konfliktusba keveredett taxist elszállították a mentősök. A panaszost is behozták a kapitányságra, D. B.-vel együtt volt kint a váróban. D. B. elmondta, hogy a panaszos körülbelül 25-30 év körüli, átlagos testalkatú és magasságú férfi, aki narancssárga kötött sapkát viselt. Kollégájának szeme pedig baloldalt bedagadt, véraláfutás is keletkezett ott. D. B. kérdésre úgy nyilatkozott, hogy nem látta, hogy a kollégája gázsprayt használt volna, nem is tudta, hogy volna nála gázspray, valamint egyikőjük taxijában sincs fedélzeti kamera. D. B. szerint a történetkor más taxis nem állt az állomáson, a többiek később jöttek, és nem látott a történet során arra közlekedő személyeket.

8) A panaszost fuvarozó taxisofőrt 2018. február 16-án 2 óra 1 perctől 3 óráig hallgatták ki tanúként. Az erről készült jegyzőkönyv nem teljes egészében áll a Testület rendelkezésére, ezért csak ismert részeket tudja az alábbiakban ismertetni.

A taxisofőr előadta, hogy kiszállt a panaszos mellé, hogy meggyőződjön a fuvar előtt, hogy nem ittas-e vagy koszos, mert ilyen vagy hasonló helyzetekben nem vállalja a fuvart. Majd közölte a panaszossal, hogy üljön be és mehetnek. Közben a panaszos kérdezte, hogy odaérnek-e időben a vasútállomásra, mire a taxis közölte, hogy szerinte igen. Mikor taxis beült a kocsiba, kollégája D. B. szólt neki, hogy ne vigye el, mert azt látja rajta, hogy zavart. A taxis ezt nem érzékelte, ezért

elindult a panaszossal. Ekkor el is indította a taxiórát, majd a felüljáró alatt visszafordult. Alig indultak el, amikor a panaszos agresszíven kérdezősködni kezdett, hogy mikor érnek oda, odaérnek-e egyáltalán a vonat indulásáig. A taxis közölte, hogy szerinte odaérnek. Majd a panaszos azt mondta, hogy milyen szemét, csak pénzt akar levenni tőle, és az összes taxis szemétláda. A taxis közölte, hogy nem kötelező vele utazni, és visszafordult a droszthoz. Ahogy az autó megállt, a panaszos egyből kiugrott a kocsiból fizetés nélkül. A taxióra ekkor körülbelül 900 forintot mutatott viteldíjként. A taxis a panaszos után futott és körülbelül 6-7 méter után utolérte, és a két oldalt ráfogott és a kerítésnek támasztotta. Éppen csak annyi erőt alkalmazott, hogy a rendőrök kiérkezéséig vissza tudja tartani a panaszost. A panaszosnak csak az ujján keletkezett sérülés, ahogy ezt a helyszínen hallotta, azonban a taxis nem tudja, hogyan keletkezhetett ez a sérülés. A taxisofőr miközben tartotta panaszost, aki háttal áll neki, egyszer hirtelen hátrafejtelt, amelynek során bal szeme alatt találta el a taxist, akinek arca egyből feldagadt és szűrő fájdalmat kezdett el érezni. A taxis fogása ekkor lazult, és a panaszos kicsúszott a kezei közül. A panaszos átszaladt az úttesten, a taxis kollégájával utána szaladt, aki értesítette közben a rendőrséget, mivel a taxis közölte vele, hogy a panaszos nem akart fizetni, és a rendőrök kiérkezéséig visszatartja őt. A taxisofőr futás közben elővette a gázsprayét, mivel nem tudta, hogy a panaszos meg fogj-e a támadni, de elesett és rányomott a sprayre, így saját magát fújta le. A taxis a panaszos irányába nem célzott, és nem is használta őt célba véve. A panaszos az aluljáróban lévő pékségbe szaladt be. A taxis megállt a pékség mellett és megvárta a járőröket. A taxis úgy nyilatkozott, hogy nem bántalmazta a panaszost, őt csak vissza akarta tartani, amíg a rendőrök kiérnek. Viszont ő könnyű sérüléseket szenvedett, amely miatt magánindítvánnyal kíván élni.

A taxis a panaszos személyleírásaként elmondta, hogy az őt bántalmazó személy körülbelül 170 centiméter magas, vékony testalkatú, 30 év körüli, fehérbőrű férfi, aki hosszú farmernadrágot viselt, kabátot és egy narancssárga kötött téli sapkát. Ez a férfi lett előállítva.

A taxis elmondása szerint a panaszos által megkívánni tett útvonalra a viteldíj körülbelül 3-5000 forint, a de a taxióra majd megmutatja.

9) A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (3) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntett kíséreltének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban a panaszos 2018. február 16-én 1 óra 43 perctől 2 óra 41 percig foganatosított gyanúsított kihallgatása során az alábbiakról számolt be.

A panaszos a gyanúsításban elhangzottakkal nem értett egyet és a bűncselekmény elkövetését nem ismerte el.

A gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv a gyanúsítást megalapozó tényállásként rögzítette, hogy a panaszos megalapozottan gyanúsítható az alábbiakkal. 2018. február 15-én 20 óra 45 perc körüli időben a buszpályaudvar mellett található taxiállomáson parkoló taxi vezetőjével megbeszélte egy fuvart a vonatállomásra, majd beszállt a taxi jobb első ülésére, és elindultak a taxival. Ezt követően a panaszos összevitakozott a taxisofőrjével a fuvardíjon, ezért a taxis rövid út megtétele után visszafordult az autójával az elindulás helyére, majd közölte a panaszossal, hogy nem viszi el a megbeszélte címre, és a taxióra által mutatott körülbelül 900 forint összeget fizesse ki. A panaszos erre nem volt hajlandó, hanem mobiltelefonjával fényképfelvételeket készített a taxiban és szidalmazta a taxisofőrt, majd kiszállt az autóból és elindult a pályaudvar irányába. A taxi vezetője a panaszos után ment, majd a járdaszakasz melletti drótkerítésnek hátulról neki nyomta, annak érdekében, hogy a helyszínen tartsa és értesítse a rendőröket. A panaszos azonban nagy erővel hátrafejtelt a taxis irányába és a fejének hátsó részével eltalálta a taxis arcát, a bal szem alatt. A panaszos ezután lement az aluljárórendszerbe és onnan értesítette a rendőrséget. A kitérő rendőri egység a későbbiekben

elfogta a panaszost a helyszínen, és előállítását foganatosította. A történetek során a taxisofőr 8 napon belül gyógyuló könnyű testi sérüléseket szenvedett.

A panaszos vallomástétele során arról számolt be, hogy aznap este egy sört ivott a buszpályaudvarnál lévő presszóban, és onnan ment volna a pályaudvarra, ahonnan 20 óra 40 perckor indult a távolsági busza, amelyet lekésett. Összesen 2 sört ivott a kocsmában és még előtte körülbelül 2-3 órával korábban még egy feles pálinkát. A panaszos nem érezte magát ittasnak a történetek során, ahogy a vallomástétel során sem, így alkalmasnak tekintette magát vallomástételre.

A panaszos miután lekéste a buszt, úgy döntött, hogy inkább vonattal megy a barátnőjéhez, amely 21 óra 2 perckor indult.

A buszpályaudvaron látta a taxikat a várónál, és odament az egyikhez, de abban nem volt senki, ezután továbbment a következőhöz, ahol ketten ültek. A panaszos a jobb első ablakon keresztül kommunikált a bent ülőkkel és kérdezte, hogy ha most van 20 óra 44 perc, oda tudnak-e érni a vasútállomásra 21 óra 2 percre. Az egyik igennel válaszolt. A jobb oldalról kiszállt az egyik férfi és a panaszos beült oda, az anyósülésre. Ezután elindultak és rögtön visszafordultak a másik irányba a híd alatt. A panaszos megítélése szerint a taxis nem kapcsolta be az órát, mert ez nem látta, de nem is annyira figyelt erre. A panaszos közölte, hogy egy vonathoz megy és legyen szíves sietni. Erre a taxis azt mondta, hogy ez így 5000 forintba fog kerülni, mert a panaszos siet. A panaszos ezen megdöbbsent, mert nyilvánvalóvá vált, hogy a taxis „le akarja húzni”, és becsmérő szavak kíséretében számon kérte a taxist, hogy a fuvardíj háromszorosáért akarja őt elvinni. A taxis ezután közölte, hogy akkor nem viszi el a panaszost és egyből vissza is fordult. A panaszos erre elővetette a telefonját és le akarta fotózni a műszerfalán kihelyezett számot a taxis későbbi beazonosítása és feljelentése céljából. A taxisofőr közben félreállt az autóval a kiindulási helyre és a panaszos keze felé nyúlt, hogy elvegye a telefont. Majd kérdőre vonta a panaszost a felvételkészítés miatt. Azonban pénzről nem esett szó köztük, a panaszos megítélése szerint egyébként sem volt bekapcsolva taxióra, de ezzel nem is foglalkozva kiszállt a taxiból és elindult vissza a buszpályaudvar irányába. A taxis utána ment és a panaszost követve kérdőre vonta őt, hogy miért fotózott. A panaszos erre úgy reagált, hogy „miért te lehetsz köcsög, hogy le akarsz húzni”, és ment tovább, amikor a taxis hátulról megragadta a őt és neki nyomta a járda melletti kerítésnek. A taxis közben hátulról próbált fogást találni a panaszoson, aki úgy érezte, hogy a teste inkább jobb oldalán többször megütötte és talán meg is rúgta őt. Ez körülbelül 5-10 másodpercig tartott. A taxisofőr, ahogy megütötte a panaszost, úgy az hátrafelé rándult és a feje hátra csapódott és azt érezte, hogy a feje hátsó részével valamit eltalál. A panaszos ekkor érezte, hogy lazult rajta a fogás és ezt kihasználva kifordult a szorításból.

A panaszos ezt követően kicsit arrébb ment és elővette a telefonját és le akarta fényképezni a taxit, de addigra odajött a taxis kollégája, ezért inkább a másik irányba indult el. Utána a taxis kollégája kicsit lemaradva követni kezdte, majd hirtelen csatlakozott hozzá a panaszost bántalmazó taxis, gyors léptekkel. Majd a panaszos hallott egy kis szisszenést és furcsa szagot érzett, álláspontja szerint ez gázspray lehetett, amivel le akarta fűjni a taxis őt. A panaszos lement az aluljáróba és odament egy pékséghez és ott úgy döntött, hogy rendőr hív. Azután később a taxis és a kollégája is odament, végül a rendőrök is kiérkeztek.

A rendőrök a panaszost behozták a kapitányságra a két taxissal.

A panaszos később vette észre, hogy a taxis arcán monokli keletkezett.

A panaszos összesen 2-3 ütés-rúgást érzett a felső teste jobb oldalán, miközben a taxis hátulról a kerítésnek nyomta, azonban nem tudta jobban részletezni azt, hogy hogyan bántalmazta őt a taxis.

A panaszos állítása szerint a taxis nem követelt tőle pénzt.

10) A Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének helyettese 2018. február 16-án értesítette az illetékes ügyészséget ismeretlen tettes ellen indított nyomozás elrendeléséről a panaszos

gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvben megjelölt bűncselekmény kísérlete és az abban ismertetett gyanúsítást megalapozó tényállás alapján.

11) L. r. főtörzsőrmester 2018. február 16-án készített hivatalos feljegyzésében rögzítette, hogy a panaszos gyanúsított kihallgatását követően, tőle daktiloszkópai ujjlenyomatot nem rögzítettek, mivel a bal kezén a gyűrűs ujj felső percén, valamint a kisujj felső részén friss sérülés (vágás) keletkezett a nyomozás tárgyát képező cselekmény során.

12) A panaszos kezén lévő sérüléseit a rendőrség fényképfelvétel útján dokumentálta, azonban a megküldött felvételek másolata nem jól kivehető.

13) A taxisofőr vizsgálatáról 2018. február 15-én kiállított ambuláns lap anamnézise szerint a taxist rendőrök kíséretében szállították be az ambulanciára a mentőszolgálat munkatársai, mivel azon a napon ismeretlen személy bántalmazta (ököllel arcon ütötte), amelynek következtében feje sérült, eszméletvesztése és hányingere nem volt, nem hányt. A státusz alatt rögzítették, hogy a taxisofőr bal szeme alatt szilva nagyságú haematoma található, rajta felületes nyílts sem, amely nem műtéti ellátás során keletkezett. Koponya CT vizsgálat nem tárt fel térszűkítésre utaló jelet, valamint állományi és felületi vérzést sem. A baloldalon periorbitálisan subcutan haematoma volt látható. Az elvégzett koponya CT és nyaki gerinc röntgen vizsgálaton fractura, IC vérzés nem ábrázolódott. Akut traumatológiai, illetve idegsebészeti műtét nem vált szükségessé. A vizsgálat a fej különös megnevezés nélküli részének zúzódását állapította meg, amelynek alapján pihenést és bőséges folyadékfogyasztást javasoltak.

14) A Kerületi Rendőrkapitányság megkeresésére a taxisofőr vizsgálatát végző kórház a fentiekkel megegyező tartalmú orvosi látleletet és véleményt bocsátott a rendőrség rendelkezésére 2018. április 19-én, amelyet azzal egészített ki, hogy a rögzített sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon belüli, a várható tényleges gyógytartam pedig egy 1 hét.

15) A rendőrség által február 16-án a taxisofőr sérüléseiről készített felvételek a fentieket támasztják alá.

16) A taxisofőr 2018. február 23-án felkereste a szemészeti ambulanciát, mivel az ütést követő második napon a szeme bevért, szeme elkezdett könnyezni, amely esti munkánál zavarta. A vizsgálat a bal szem felszínes kötőhártya bevértését tárta fel, amely körülbelül három hét alatt szívódik fel. Szemcsepp 5 napig történő használatát rögzítették terápiaként.

17) A rendőrség csatolva megküldte a taxisofőr kötőhártya bevértést igazoló fényképfelvételt.

18) A panaszostól a kapitányságon – többek között – egy darab Samsung Galaxy mobiltelefont vettek letétbe.

III.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy a panaszbeadványok alapján elindíthatja-e érdemi panaszeljárást.

A Testület Eljárási Szabályzatának 10. § (1) bekezdése alapján a panasznak tartalmaznia kell: *a)* a panaszos nevét és lakó-vagy tartózkodási helyét; *b)* a panaszolt intézkedés leírását, az intézkedés helyszínének és időpontjának, valamint – amennyiben a panaszos ismeri – a panaszolt intézkedésben érintett rendőrök nevének, azonosító számának, szolgálati helyének megjelölésével *c)* a panaszos aláírását.

Az Eljárási Szabályzat 13. § (2) bekezdése értelmében az Előadó Testületi Tag a szignálást követő 30 napon belül postai vagy a panaszos postai elérhetőségének hiányában elektronikus úton 8 napos határidő tűzésével hiánypótlásra hívja fel a panaszost vagy képviselőjét, amennyiben a panasz érdemi elbírálása végett erre szükség van. A hiánypótlási felhívásban tájékoztatja a panaszost, hogy amennyiben a hiánypótlásnak határidőn belül érdemben nem tesz eleget, a beadványát a Testület elutasítja vagy amennyiben arra alkalmas, akkor hiányos tartalma alapján bírálja el. Az elektronikus úton benyújtott panaszok esetében az Előadó Testületi Tag köteles hiánypótlási felhívásban felhívni a panaszost az aláírás pótlására és egyúttal tájékoztatni arról, hogy amennyiben a hiánypótlási felhívásnak határidőben nem tesz eleget, a beadványát a Testület elutasítja.

A panaszos 2018. február 19-én tett panaszt a Testület elektronikus panaszbejelentő nyomtatványának kitöltésével. Az előadó Testületi tag 2018. március 1-jén kelt levelében felhívta a panaszost az Eljárási Szabályzat 13. § (2) bekezdése alapján, hogy a levele kézhezvételétől számított 8 napon belül juttassa el a Testület részére a panasz egy aláírt példányát, illetve egy olyan tartalmú aláírt nyilatkozatot, amelyben a Testület eljárást kéri. A panaszos a Testület levelét a visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint 2018. március 16-án vette kézhez, és a panasz-kiegészítését elektronikus úton március 22-én terjesztette elő, amelyet kézjeggyel nem látott. Ugyanakkor ezen beadványának mellékleteit aláírta, többek között a taxiszolgáltatással kapcsolatos bejelentésről készült jegyzőkönyvet, amelyben a bejelentésre okot adó esemény leírásként panaszbeadványában egyező módon számolt be a történetekről. **A Testület erre való tekintettel úgy határozott, hogy a panaszos eleget tett határidőben a hiánypótlási felhívásnak, és a panaszt ezért érdemben vizsgálta.**

2) A Testület a panasz eljárásban ezt követően azt értékelte, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület újfent hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére: „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos külön panasszal élt L. r. törzsőrmester ellen, aki a kihallgatását foganatosította, mivel megítélése szerint a panaszosnak olyan kérdéseket tett föl, amelyből arra lehetett következtetni,

hogy a rendőr már döntött az ő vétkeiségéről. A panaszos kifogásolta továbbá, hogy nem tudott feljelentést tenni a taxis ellen. A panaszos kifogásolta azt is, hogy nem küldték el őt látlelet felvételére, annak ellenére, hogy már tudták a kapitányságon, hogy megfogják gyanúsítani.

Látható, hogy a panaszos fentebb a nyomozati eljárás során foganatosítható eljárási cselekmények, illetve intézkedés elmulasztását sérelmezte. Ezzel kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet arra, hogy az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései szerint a rendőrség nyomozati cselekményei felett a felügyeletet az ügyészség végzi. [Be. 28.§ (4) bek.]. A nyomozóhatóság határozata, intézkedése vagy annak elmulasztása miatt az ügyészségnél élhet panasszal a Be. 195-1966. §-a alapján.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrség által megindított büntetőeljárást a Testület nem minősítheti, a rendőrség nyomozati cselekményei felett semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol, továbbá nem jogosult a nyomozóhatóság büntetőeljárás során hozott határozatait felülvizsgálni, felülbírálni. **Emiatt a panaszos fenti kifogásait hatáskör hiányában a Testület nem vizsgálhatta.**

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos az Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve az abból levezetett testi integritáshoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

3) A Testület a panasz alapján első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálata.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a rendőrség tudomására jutott információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök a megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték.

a) A Btk. 164. §-a rögzíti a testi sértés tényállását az alábbiak szerint: „Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

A Btk. 339. § (1) bekezdése alapján garázdaság bűncselekményét követi el az, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

„Küldés leírás” elnevezésű iratok szerint a panaszos az intézkedés napján 20 óra 49 perckor tett bejelentés a BRFK ügyeletére, miszerint ütésváltásba keveredett egy taxissal, ezért a pékségbe menekült. A taxisofőr 20 óra 54 perckor tett bejelentést a BRFK ügyeletére, miszerint valakivel összeverekedett, és fejsérülést szerzett, amely feldagadt, de nem vérzik, viszont szédül. A taxisofőr kollégája, D. B. is bejelentést 20 óra 54 perckor a BRFK ügyeletére, miszerint egy kollégáját megtámadták, megverték.

A Testület álláspontja szerint a bejelentések alapján felmerült annak a gyanúja, hogy a panaszos és a taxisofőr jogellenes cselekményt követtek el, illetve bűncselekmény valósult meg az ő sérelmükre. Az ütésváltás, illetve a verekedés kapcsán felmerült testi sértés, valamint a garázdaság gyanúja. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni, és a helyszínen megjelenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A rendőrségi iratok szerint a panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták. A hivatkozott rendelkezés szerint a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek személyazonosságát a közrend, közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Testület úgy ítélte meg az a) pontban leírt gondolatmenet alapján, hogy a panaszossal szemben, a bejelentés alapján felmerült a jogellenes cselekmény elkövetésének az a minimális szintű gyanúja, amely rendőri intézkedést tett szükségessé a tényállás mihamarabbi tisztázása érdekében, valamint megalapozta a panaszos igazoltatását a közrend, közbiztonság védelme érdekében, valamint bűnmegelőzési és bűnüldözési célból. Mindezek alapján **a Testület**

megállapítása szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján jogszerűen került sor.

c) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e. Nevezetesen, hogy megfelelően tisztázta-e a tényállást, illetve a részrehajlás-mentes ügyintézés követelményének betartásra került-e. Ugyanis a panaszos előadása szerint a rendőrök egy része összejátszott a taxissal, ugyanis a taxisokat nem külön-külön hallgatták ki a helyszínen, nem tartották őket elkülönítve a tanúkenti meghallgatásukig, lehetőséget adva azzal, hogy vallomásukat „szinkronizálhassák”. Ráadásul a rendőrök először a taxist hallgatták meg, továbbá tanúkat sem kerestek, pedig biztos felmerült bennük, hogy buszsofőr láthatta az esetet.

Az Rtv. 2. § (1)-bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. § (1) és (2) bekezdése a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségével kapcsolatban rögzíti, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

C. r. főörzsőrmester és B. r. főörzsőrmester által készített a panaszos elfogásának végrehajtásáról szóló jelentés szerint az aluljáró területén található pékség előtt vonták intézkedés alá a panaszost és az őt fuvarozó taxisofőrt, valamint D. B.-t, akiket felszólítottak, hogy adják át személyazonosításra alkalmas okiratukat, majd a helyszínen külön-külön meghallgatták őket. Először a taxisofőrrel vették fel kapcsolatot a tényállás tisztázása érdekében, majd a panaszost és végül D. B.-t hallgatták meg. C. r. főörzsőrmester és B. r. főörzsőrmester jelentésben rögzítette, hogy a helyszínen végzett tanúkutatás eredményre nem vezetett, térfelügyelő kamerát nem észleltek. Az intézkedésről kamerafelvétel nem készült.

A megküldött rendőrségi iratok alapján az is tudható, hogy a taxisofőrt is elfogták, mivel szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érték, és vele szemben szabálysértési feljelentést tettek a közbiztonságra különösen veszélyesnek minősülő paprikaspray birtoklása miatt.

Tekintettel arra, hogy – panaszosi előadással ellentétben – az intézkedő rendőrök az intézkedés napján készített jelentésükben arról számoltak be, hogy külön-külön hallgatták meg az intézkedés alá vont személyeket, illetve tanúk felkutatását is megkísérelték, a Testület a rendőrök előadását tartotta meggyőzőbbnek, ezért ezzel kapcsolatban nem állapította meg a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. A Testület álláspontja szerint a tényállás feltárása során elegendő az intézkedés alá vont személyeket külön meghallgatni, azonban az azonos érdekű feleket nem szükséges teljes mértékben elkülöníteni, amennyiben a rendőrök (jelenlétükkel) tudják kontrollálni, hogy miről beszélnek egymással. Az intézkedés napján készített jelentésből az következik, hogy a feleket elkülönítve hallgatták, továbbá a taxisok

feltételezhetőleg sem voltak végig együtt, mivel a panaszossal konfliktusba keveredő taxisofőrt orvosi vizsgálat alá vetettek a kapitányság épületében, majd őt beszállították a kórházba. **Ezért a Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljárásból való joga, azon sérelme kapcsán, hogy nem tartották a taxisokat elkülönítve a tanúmeghallgatásig. A Testület megítélése szerint a panaszosnak nem sérült ezen alapjoga azzal kapcsolatban sem, hogy a taxisofőrt hallgatták meg először a rendőrök a helyszínen, tekintettel arra, hogy ő is bejelentést tett, továbbá rajta a testi sértés gyanúját megalapozó arcsérülés volt látható.**

Mivel a rendőrök a tényállás tisztázása során megfelelően jártak el, és a taxisofőrt is elfogták és előállították, továbbá ellene szabálysértési feljelentést tettek a gázspray miatt, a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

4) A panaszos elmondása szerint a buszpályaudvaron nem hívhatott fel senkit, az intézkedés során jogi segítséget szeretett volna kérni, de ezt megtagadták tőle.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése értelmében ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. (Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja alapján a fogvatartott az, akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).)

A Testület a mobiltelefonokkal kapcsolatos rendőrségi gyakorlatot a két rendelkezés összeolvasása alapján a következőképpen értékeli. Olyan esetekben, amikor a rendőri intézkedés célját veszélyezteti, ha az intézkedés alá vont személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül lép kapcsolatba valakivel (pl. nem zárható ki, hogy bűntársát értesíti a gyanú szerint tetten ért elkövető), úgy az Rtv. 13. § (3) bekezdése kellő jogalapot biztosít a rendőrnek a telefon (mint az intézkedés eredményes végrehajtását akadályozó tárgy) elvételére, illetőleg használatának korlátozására.

Ha ilyen körülmény az adott helyzetben nem áll fent, úgy a mobiltelefon elvételének, illetőleg használata korlátozásának nincsen jogalapja (kivéve az előállító helyiségben való elhelyezés során, amikor a mobiltelefont el kell venni, mint olyan tárgyat, amelyet az előállított nem tarthat magánál). Ilyen esetekben semmi nem zárja ki, hogy a hozzátartozót vagy más személyt (aki természetesen ügyvéd is lehet) az előállított személy a saját mobiltelefonján értesítse, hiszen e jog fő szabály szerint az érintettet illeti meg, és csak az értesítés csak akkor rendőri feladat, ha a fogvatartott valamilyen okból nincsen abban a helyzetben, hogy értesítési jogával éljen.

A letéti tárgyakról készült jegyzőkönyvből tudható, hogy a panaszostól a kapitányságon – többek között – egy darab Samsung Galaxy mobiltelefont vettek letétbe. Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4.§ (4) bekezdése alapján 2018. február 15-én 21 órakor megtörtént, továbbá a panaszos által aláírt a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő

elhelyezésével kapcsolatos Nyilatkozat szerint a panaszos hozzátartozó, illetve egyéb személy kiértékelését nem kérte. Ugyanakkor a rendőrségi iratok a helyszíni telefonhasználatról, illetve jogi képviselő kiértékelésével kapcsolatban nem tartalmaznak leírást, annak ellenére, hogy a Testület a rendőrségnek címzett megkeresésében kifejezetten az intézkedő rendőrök nyilatkozatát kérte ezekkel kapcsolatban. A Testület megkereséséhez mellékelte a panaszbeadványt és annak kiegészítését. A Testület gyakorlata szerint amennyiben a rendőrség a panaszosi kifogások tekintetében cáfolatot nem fogalmaz meg, úgy a Testület az események valós leírásaként a panaszosi előadást fogadja el. Ezért jelen esetben a Testület abból indult ki, hogy a helyszínen a panaszos telefonhasználatát korlátozták, illetve nem tették lehetővé, hogy jogi segítséget kérjen, annak ellenére, hogy a panaszosnak rendelkezésére állt a mobiltelefonja, és a rendelkezésre álló iratok alapján nem volt feltárható olyan körülmény, amely a telefonhasználat korlátozását indokolhatta volna. A Testület úgy véli, hogy rendőröknek egyébként lehetőségük lett volna a panaszost kontrollálni, ellenőrizni, hogy kivel lép kapcsolatba és vele milyen tartalmú beszélgetést folytat.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz a telefonhasználat korlátozása miatt, amely sérelmet csekélyfokúnak értékelte.

5) A panaszos azt is kifogásolta, hogy egy járműben kellett utaznia a rendőrségre az őt bántalmazó taxissal.

A Testület ehelyütt újfent hivatkozik a rendőrség általános alapjogvédelmi kötelezettségére, amely az Rtv. 2. § (1) bekezdéséből vezethető le. Ezen szakasz szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Mivel kényszerítő eszköz alkalmazása nem vált szükségessé se a panaszossal, se a taxisofőrrel szemben, a rendőrök számára arra lehetett következtetni, hogy az intézkedés alá vont személyek a továbbiakban egymásban kárt nem tesznek, illetve ebben a rendőrök megakadályozhatták volna őket a szolgálati gépkocsiban, amennyiben valóban egy rendőrautóval szállították el őket, ugyanis erre vonatkozóan a rendőrségi iratok nem tartalmaznak információt. **Ezért ezen panasz tekintetében a Testület nem állapította meg az emberi méltósághoz, és az abból levezetett testi integritáshoz való jog sérelmét.**

6) A Testület vizsgálta a panaszos előállításának jogszerűségét.

a) Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint az aluljáró területén található pékség előtt vonták intézkedés alá a panaszost fuvarozó taxisofőrt, a panaszost és D. B.-t, akiket a helyszínen külön-külön hallgattak meg. A taxis elmondta, hogy a panaszos fizetés nélkül szállt ki a kocsiból és indult el, ezért utána ment, majd dulakodni kezdtek, minek következtében a panaszos valahogyan lefejelte őt, és minek következtében feldagadt a bal szeme alatt. A taxisofőr arra a kérdésre, hogy hogyan történt a fejelés, pontos választ nem tudott adni. Ezután a panaszos elindult az aluljáró felé, ezért a taxisofőr és a helyszínen tartózkodó kollégája, D. B. utána mentek, de a panaszos bement az aluljáróban található pékségbe. D. B. eközben hívta a rendőrséget. A panaszos előadása szerint a taxisofőr valóban utána ment és a droszt melletti kerítésnél dulakodni kezdtek, majd a panaszos elvesztette az egyensúlyát és megfejelte a taxist. Ezután elindult az aluljáróba, hogy segítséget hívjon, és bement a pékségbe, majd értesítette a rendőrséget. A helyszínen a taxisofőr kollégáját D. B.-t is meghallgatták, aki megerősítette, hogy

kollégája és a panaszos dulakodását. A jelentés szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint – szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követően – elfogták.

A panaszbeadványban ezzel kapcsolatban az olvasható, hogy a taxis hátulról ragadta meg és préselte a kerítésnek a panaszost, és ahogy ütlegelte és rugdosta őt hátulról, a panaszos egy érzékeny pontján találta, aki hátrakönyökölt, miközben összefejelt a taxissal. A taxis ennek következtében sérüléseket szenvedett el. A panaszos érezte, hogy lazul a fogás rajta, ezért odébb állt, hogy feljelentést tegyen. A panaszost a taxis „haverja” elkezdte követni, de a panaszos nem állt meg, majd a taxis is utol érte, aki le akarta fűjni gázspray-vel, de a panaszosnak sikerült elmenekülnie a közeli pékségbe, ahonnan rendőrséget felhívta.

Az intézkedés napján készített ambuláns napló szerint a taxisofőr bal szeme alatti rész zúzódott, amely sérülést a rendőrség által készített fényképfelvételek is alátámasztottak.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A tettenérés esetét az Rtv. idézett szakasza az elfogás és előállítás eltérést nem engedő, kógens indokai között szabályozza, tehát a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a rendőr további intézkedés megtétele céljából köteles elfogni és az illetékes hatóság elé állítani.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, ezért a Testület itt is a 265/2011. (IX. 14.) számú állásfoglalásában elvégzett fogalomértelmezést követi. Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból az derül ki, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

A Testület ugyanakkor felhívja a figyelmet a *Kúria 13/2013. számú büntető elvi határozatára*, amely szerint *a tettenérés kapcsán a jogszabály olyan feltételt nem fogalmaz meg, hogy az elfogásnak anélkül kell megtörténnie, hogy az elkövetőt szem elől tévesztették volna [Btk. 170. §, 175. §, Be. 127. § (3) bek.]*. A határozat rögzítette, hogy „a tettenérés feltételezi a bűncselekmény észlelését; és ahhoz képest a cselekményt éppen elkövetőnek, az éppen eltávozó elkövetőnek, és az eltávozó elkövető üldözésből való elfogását, ekként visszatartását. Tettenérés alatt értendő, ha a cselekmény az adott személy – a tettenérő – szeme láttára, észlelése mellett történik; olyan fizikai közelségben, amikor reális lehetősége van az elkövetéshez félni, az elkövetőt elérni, az elkövető után eredni. Mindez a „forró nyom”, az idővesztés nélküli üldözés lehetősége; és éppen ezen alapul a társadalmi elismertsége”.

A Testület megítélése szerint jelen esetben a folyamatosság követelménye a taxisofőr vonatkozásában teljesült, ugyanis ő volt fejelést elszenvedő fél (testi sértés sértettje), aki a cselekmény után a panaszos mozgását nyomon követve utána ment az aluljáróban található pékséghez, ahol a panaszost szemmel tartva megvárta a rendőröket.

A Testület a következőkben azt vizsgálta, felmerül-e a panaszossal szemben – a 3) pontban már meghivatkozott – a garázdaság vagy testi sértés minimális gyanúja.

A Testület önmagában a panaszbeadványban megfogalmazottak alapján sem ítélte teljesen megalapozatlannak azt a feltevés, hogy a panaszost a Btk. 339. § (1) bekezdése alapján garázdaság, illetve a Btk. 164. §-a alapján a testi sértés bűncselekmény elkövetésén tetten érték, ugyanis a panaszos maga is elismeri, hogy verekedésbe keveredett nyilvános helyen, amelyközben valamilyen úton sérüléseket okozott a taxisoförnek. A rendőrségi jelentés, az ambuláns napló és a taxis arcsérüléseiről készített fényképfelvételek ezen felvetést pedig továbbberősítik.

Mindezek alapján – tekintetbe véve, hogy tettenérés esetében az Rtv. nem ad lehetőséget a mérlegelésre – a Testület megállapította, hogy a panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került sor, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogát nem érte sérelem.

(A Testület megjegyzi, hogy cselekmény(ek) minősítése büntetőeljárás keretében tisztázandó kérdés, ugyanakkor felhívja a figyelmet a Kúra 34. BK véleményére, amelynek bűnhalmazat létesül, ha az elkövető egy cselekménnyel a garázdaság, valamint a testi sértés vagy a rongálás törvényi tényállását is megvalósítja, feltéve, hogy a testi sértés vagy a rongálás törvényi büntetési tétele nem súlyosabb, mint a garázdaságé.)

b) Mivel a panaszos kifogásolta, hogy a kapitányság épületében sokat kellett várnia, a Testület vizsgálta, hogy az előállításának időtartama megfelelt-e a jogszabályi előírásoknak és az arányosság követelményének.

A rendőrségi iratok tanúsága a panaszos előállítása 2018. február 15-én 21 órakor vette kezdetét. A panaszost a helyszíni intézkedést követően beszállították a kerületi rendőrörsre, ahol 21 óra 50 perckor sérülés- és panaszmentesen átadták a kerület szolgálatirányító parancsnokának, aki azt az utasítást adta, hogy további intézkedés miatt szállítsák tovább a panaszost a Kerületi Rendőrkapitányságra, amely 22 óra 5 perckor történt meg. Itt már megérkeztek a mentőszolgálat munkatársai. A mentőtiszt ellátta a panaszos ujján lévő 8 napon belül gyógyuló hámsérülést, majd megvizsgálta a taxisoför fejét, akit sérülési miatt további ellátás céljából elszállította az ügyeletes kórház traumatológiai osztályára.

A rendőrség D. B.-t tanúként hallgatták ki 2018. február 15-én 22 óra 32 perctől 23 óra 7 percig. A panaszost fuvarozó taxisofört – a kórházi vizsgálat után – 2018. február 16-án 2 óra 1 perctől 3 óráig hallgatták ki tanúként. A panaszos gyanúsított kihallgatására 2018. február 16-én 1 óra 43 perctől 2 óra 41 percig került sor.

A panaszostól gyanúsított kihallgatását követően daktiloszkópai ujjlenyomatot próbáltak venni, de mivel a bal kezén a gyűrűs ujj felső percén, valamint a kisujj felső részén friss sérülés (vágás) keletkezett a nyomozás tárgyát képező cselekmény során, ettől eltekintettek. A panaszos kézsérüléseit, valamint a taxis arcsérüléseit a rendőrség fényképfelvétel útján dokumentálta. A panaszost február 16-án 3 órakor bocsátották szabadon.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadság csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A Testület nem tartotta indokolatlanul eltúlzottnak a 6 órán át tartó előállítását az elérni kívánt célhoz és az elvégzett eljárási cselekményekhez viszonyítva, **ezért a Testület álláspontja szerint az előállítás időtartama megfelelt az arányosság követelményének, és nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.**

7) A panaszos sérelmezte, hogy fogdán helyezték el.

A 56/2014. (XII. 5.) BM rendelet a rendőrségi fogdák rendjéről 3. § (1) bekezdése alapján a fogda a fogvatartottak elhelyezésére, biztonságos őrzésére szolgáló, huzamos emberi tartózkodásra alkalmas épület vagy épületrész. A zárka a fogdán belül elhelyezkedő, a fogvatartottak elhelyezésére szolgáló olyan helyiség, amelynek nyílászárói a külön rendelkezésekben meghatározott biztonsági követelményeknek megfelelnek. Az Rtv. az értelmező rendelkezések alatt definiálja a fogvatartott fogalmát. A törvény 97. § (1) h) pontja szerint fogvatartott az, akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).

Tekintettel arra, hogy az elfogott és előállított személy fogvatartottnak minősül, akinek elhelyezésére a fogda szolgál, a Testület nem állapította meg az elfogott panaszos személyes szabadsághoz és emberi méltósághoz való alapjogának sérelmét annak kapcsán, hogy őt a kapitányságon fogdában helyezték el.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy fennállt a garázdaság, illetve testi sértés elkövetésének gyanúja a panaszossal szemben, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, és megfelelő jogalapot biztosított annak igazoltatásához az Rtv. 29. § (1) bekezdés I. fordulata alapján. Megállapította továbbá, hogy a panaszos elfogására is jogszerűen került sor az Rtv. 33. § (1) bekezdése a) pontja alapján, és nem tartotta aránytalanul hosszúnak az előállítás időtartamát. Így az előállítás vonatkozásában nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.

A Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy a rendőrök a tényállás tisztázása során megfelelően jártak el, mivel külön-külön hallgatták meg az intézkedés alá vont személyeket, illetve tanúk felkutatását is megkísérelték, valamint nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga, azon sérelme kapcsán, hogy nem tartották a taxisokat elkülönítve a tanúmeghallgatásig, és hogy a panaszost fuvarozó taxisofőrt hallgatták meg először. A Testületben álláspontja szerint továbbá a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

A Testület megállapította, hogy sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga a helyszíni telefonhasználat korlátozása miatt, amely sérelmet csekélyfokúnak értékelt.

Azonban nem állapította meg az emberi méltósághoz, és az abból levezetett testi integritáshoz való jog sérelmét, a panasz azon része kapcsán, hogy a panaszosnak egy járműben kellett utaznia a rendőrségre a taxissal.

A Testület végezetül nem állapította meg az elfogott panaszosa lapjogának sérelmét annak kapcsán, hogy őt a kapitányságon fogdában helyezték el.

A Testület erre figyelemmel – és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2018. november 6.

Dr. Lukács Tamás
Elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
Elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület